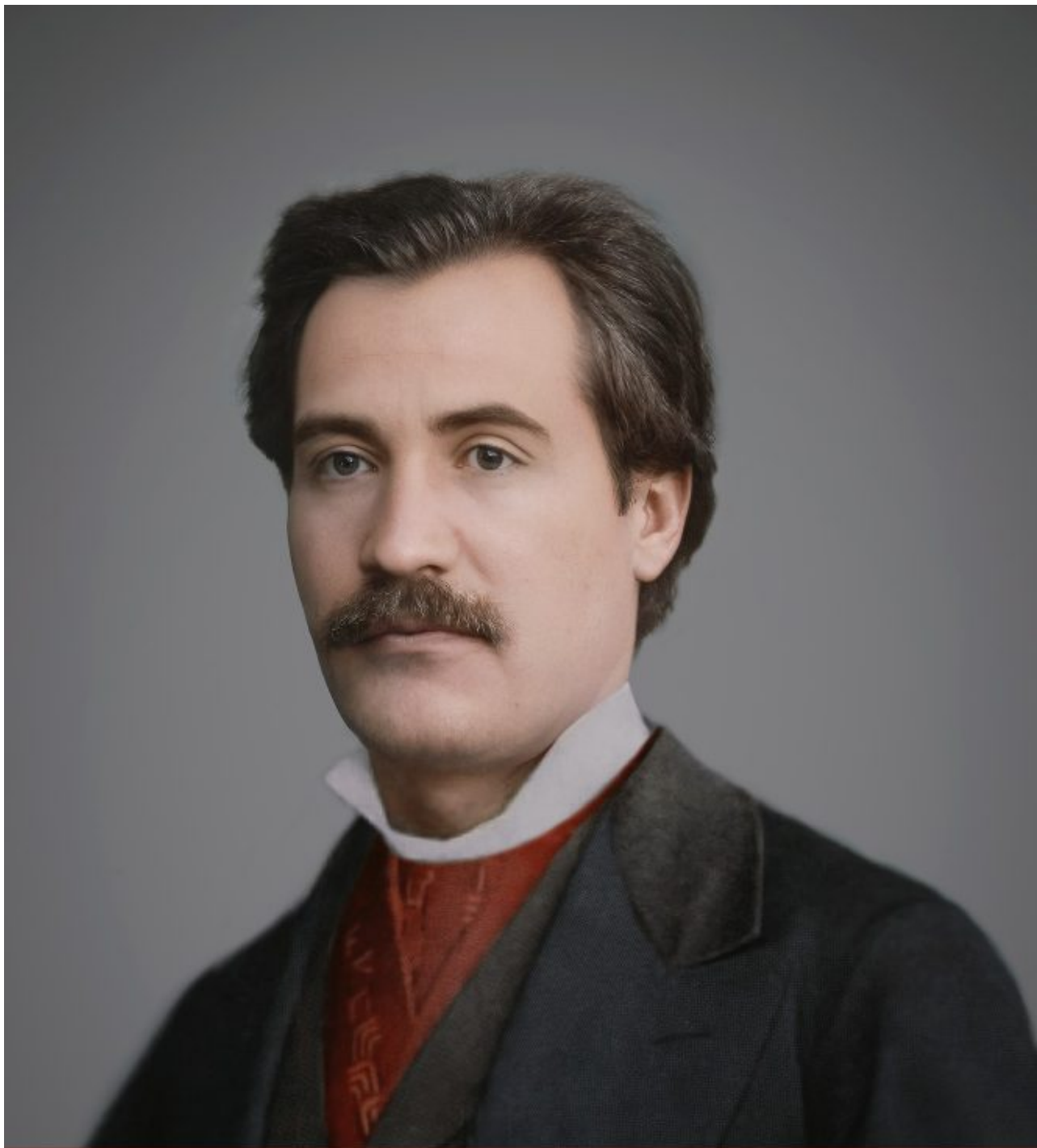

**Mihai Eminescu: Ce-ți doresc
eu ție, dulce Românie**

Colorostariu

**„Patriotismul nu este numai iubirea pamantului
in care te-ai nascut ci, mai ales, iubirea
trecutului, fara de care nu exista iubire de tara.”
Mihai Eminescu**

Fotografie colorizată și îmbunătățită de Florin Roștariu

DISCURSUL MITROPOLITULUI ANDREI ȘAGUNA ROSTIT LA ADUNAREA GENERALĂ A ASTREI ÎN 1866 DE LA ALBA IULIA ÎL DETERMINĂ PE MIHAI EMINESCU SĂ SCRIE POEZIA „CE-ȚI DORESC EU ȚIE, DULCE ROMÂNIE”

Prezent printre ascultători – tânărul Mihai Eminescu îndurerat de detronarea Domnitorului Alexandru Ioan Cuza a participat la adunarea Asociației ASTRA de la Alba Iulia, cunoscând astfel pe cei mai de seamă bărbați ai românilor din Transilvania și Austro-Ungaria. Discursul mitropolitului Șaguna l-a impresionat foarte adânc, acest fapt îl determină să scrie poezia de un cald patriotism: „Ce-ți doresc eu Ție, dulce Românie”.

„Cuvântul Mitropolitului Andrei Șaguna, prin conținut și expresie de înaltă ținută științifică, ne dovedește nouă, urmașilor de azi, că era temeinic informat la zi cu noutățile culturale europene, îl duce în ispită culturală pe tânărul Eminescu să-și însușească limba franceză a istoricului citat și comentat de vorbitor: Laboulaye Eduard René, despre care, peste 14 ani va scrie elogios în „Timpul” din 4 martie 1880, p. 1, nr. 51 – reprodus în Opere, IV, Publicistică, Ediție îngrijită de Acad. Dimitrie Vatamaniuc,, (p. 1152-1154.), Univers enciclopedic, București, 2000).

Lecția de înaltă demnitate conținută de cuvântarea marelui mitropolit, l-a urmărit adânc prin ani pe gazetarul Eminescu. În scrierile sale politice găsim în mai multe rînduri raportări la mitropolitul Șaguna și la faptele sale. Alături de Slavici, el întreține multă vreme în societatea românească cultul marelui ierarh, vorbind despre el cu mult respect ori de câte ori a avut prilejul. Cu bucurie și admirație, îi cuprinde valoarea politică și culturală, pe lângă cea de Mitropolit al ortodocșilor români ardeleni în aceste cuvinte devenite celebre: „Destoinic diplomat, Șaguna a fost un om politic din creștet pînă în tălpi, cum n-a fost vreunul din conducătorii noștri bisericești”. (**Mária Berényi**)

Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie

Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie,
Țara mea de glorii, țara mea de dor?
Brațele nervoase, arma de tărie,
La trecutu-ți mare, mare viitor!
Fiarbă vinu-n cupe, spumege pocalul,
Dacă fiii-ți mândri aste le nutresc;
Căci rămâne stânca, deși moare valul,
Dulce Românie, asta ți-o doresc.
Vis de răzbunare negru ca mormântul
Spada ta de sânge dușman fumegând,
Și deasupra idrei fluture cu vântul
Visul tău de glorii falnic triumfând,
Spună lumii large steaguri tricolore,
Spună ce-i poporul mare, românesc,
Când s-aprinde sacru candida-i vâlvoare,
Dulce Românie, asta ți-o doresc.
Îngerul iubirii, îngerul de pace,
Pe altarul Vestei tainic surâzând,
Ce pe Marte-n glorii să orbească-l face,
Când cu lampa-i zboară lumea luminând,
El pe sânu-ți vergin încă să coboare,

Guste fericirea raiului ceresc,
Tu îl strânge-n brațe, tu îi fă altare,
Dulce Românie, asta ți-o doresc.
Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie,
Tânăra mireasă, mamă cu amor!
Fiii tăi trăiască numai în frăție
Ca a nopții stele, ca a zilei zori,
Viața în vecie, glorii, bucurie,
Arme cu tărie, suflet românesc,
Vis de vitejie, fală și mândrie,
Dulce Românie, asta ți-o doresc!

Mihai Eminescu